

да ги почитатъ: *ибо противляйся власти, Божію повеленію противляется* (Рим. 13. 1, 2); 3) строптивый характеръ, гордото и лошо обрященіе на начальницы-тъ да преносятъ благодушно, и противъ притѣвенія-та и обиды-тъ да трѣсятъ защитѣ у выше-то начальство, а да избѣгватъ самоуправство-то, кое-то е противно на общѣ-ственный порядокъ; 4) да ся молятъ за начальницы-тъ, за да ги сакрани Господь въ истинѣ-тъ на Евангеліе-то и да имъ даде мудрость и силѣ за прохожданіе-то имъ службѣ-тъ; 5) да не позволяватъ на себѣ осужденія-та, а найпаче осуждесіе-то дѣйствія-та на начальницы-тъ (Іуд. 1. 8).

§ 359. Обязанности-тъ на судіи-тъ.

Судіи-тъ сѣ длѣжни да помнятъ: 1) че судѣ-тъ тѣхенъ е судѣ Божій (Втор. 1. 16). *судіи, вы нечеловѣческий судѣ творите, но Господень* (2 Паралип. 19. 6); длѣжни сѣ да изричатъ на судимы-тъ не другъ судѣ, освенъ изреченный отъ самаго Бога въ Негово-то слово, въ законы-тъ на държавѣ-тъ и въ свѣсть-тъ имъ. Правосудіе-то, въ отношеніе къмъ тѣло-то на общество-то, е родѣ врачеваніе (лекуваніе): ако на членове-тъ, претърпѣвши-тъ лишеніе, не доставятъ судіи-тъ въсполненіе, на повреденны-тъ — исправніе и не отсѣкѣтъ заразенны-тъ отъ смъртоноснѣ тѣ язва: то може да ся зарази и всечко-то тѣло; 3) да не бавятъ рѣшенія-та на дѣла-та по немарливость, а найпаче злоумысленно, нѣ, като призоватъ Господа на помощъ и внимателно разсѣдѣтъ, неотлагателно да ги рѣшаватъ; 4) да не судятъ неправедно, по лицепріятіе или корысть (рушветѣ), зачтото у Господа нашего нѣма неправда, нѣти удивляваніе на лице, нѣ пріятіе мѣдѣ (Итх. 23. 6, 8), *да не уклонятъ суда, ниже познають лица, ниже да возмутъ даровѣ, дары бо ослѣпляютъ очи мудрыхъ и отмѣшутъ словеса праведныхъ* (Втор. 16. 19). За да бы по-вѣрно испълнявали свои-тъ обязанности судіи-тъ полѣзно ще имъ е часто да си напомнимъ думы-тъ на Премудраго, който говори: *виушите держашіи мнѣжества и гордящіяся о народѣхъ языковъ: яко дана естъ отъ Господа держава вамъ, ѣ сила отъ Вышняго. Иже истязаетъ дѣла ваша, и помышленія испытаетъ: яко слуги суще царства его, не судите право, ни сотворите закона, ниже по воли Божіей ходите. Стратно и скоро явится вамъ: яко судѣ жесточійшій преимущіи бычаеъ. Ибо малый достоинъ естъ милости; силніи же сильнѣ истязани будутъ. Нещадитъ бо лица всѣхъ Владыка, ниже усрамытъ великожи: яко мала и велика Сей сотвори, подобнѣже проразумѣваетъ о всѣхъ* (Премуд. 6. 2-7).

§ 360. Обязанности-тъ на войны-тъ.

Православны-тъ воини сѣ длѣжни: 1] да бѣдѣтъ искрено при-вѣрзани къмъ Православнѣ-тъ вѣрѣ и църквѣ, да ходятъ въ непре-станно-то пришедствіе Божіе и да пазятъ чистотѣ-тъ на свѣсть-тъ; зачтото тѣи по часто отъ други-тъ ся подвѣргватъ въ опасности-тъ на живота. Тѣи сѣ длѣжни да бѣдѣтъ испълнени съ вѣрѣ и ува-ніе на Бога, понеже отъ Него едного зависи побѣда-та [Лев. 26. 3, 6-8] Втор. 22. 30; 20. 1, 3, 4); 2] длѣжни сѣ да бѣдѣтъ съвѣршенно